

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 32/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť A. M., K., zastúpeného advokátkou JUDr. J. M., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 26 C 88/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2011 doručená sťažnosť A. M. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdne konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na súdne konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) nečinnosťou Okresného súdu Košice 1 (ďalej len „okresný

súd“) vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním vedenej pod sp. zn. 26 C 88/2006, v ktorej je jedným zo žalovaných.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva len určitá chronológia doterajšieho konania, ktoré je predĺžované najmä tým, že sa okresný súd „neprimerane dlhú dobu zaoberá zisťovaním stanovísk žalovaných účastníkov žijúcich v M. a zisťovaním okruhu dedičov po zomrelom účastníkovi“, hoci podľa sťažovateľa ide o „zjavne bezúspešné uplatňovanie práva“, takže prerokúvaná vec sa po skutkovej a právnej stránke javí ako celkom jednoduchá, ktorú už mal okresný súd skončiť.

3. Sťažovateľ preto navrhol vysloviť porušenie označených základných práv, prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a trovy právneho zastúpenia (bez vyčíslenia).

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí skúma, či nie sú prítomné dôvody, ktoré bránia prijatiu návrhu na ďalšie konanie. Jedným z takýchto dôvodov je aj zjavná neopodstatnenosť návrhu, ktorá umožňuje ústavnému súdu, aby takýto návrh už na predbežnom prerokovaní uznesením odmietol bez ústneho pojednávania.

5. O takýto prípad išlo aj v prerokúvanej veci.

6. Ústavný súd pripomína, že primeranosť dĺžky konania musí byť posudzovaná podľa okolností konkrétneho prípadu, s prihliadnutím na kritériá zakotvené v judikatúre ústavného súdu (Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu), zvlášť na zložitosť veci (skutkovú i právnu), správanie účastníkov konania a správanie príslušných súdov vrátane toho, čo bolo predmetom konania.

7. V predmetnom súdnom konaní ide o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe jej vydržania, v ktorom zo šiestich päť účastníkov konania na strane žalovaných má trvalý pobyt v M., čo v značnej miere sťažuje postup okresného súdu, ktorý musí mnohé dôkazy realizovať prostredníctvom dožiadaných súdov v M. Ústavný súd je preto toho názoru, že aj keď sťažovateľ svojím správaním neprispel k doterajšej dĺžke konania, prerokovanie a skončenie veci je závislé na súčinnosti zahraničného súdu, ktorú okresný súd nedokáže nijako ovplyvniť. Potom aj časový horizont toho, kedy sa sťažovateľovi dostane konečné rozhodnutie vo veci, musí byť dlhší oproti iným konaniam, v ktorých nevystupuje „zahraničný prvok“; napokon toho si bol vedomý aj sám sťažovateľ pri hodnotení doterajšieho konania, v ktorom sa nezmienil o žiadnych okolnostiach, ktoré by mu mali zhoršovať situáciu oproti stavu, ktorý by tu zrejme bol pri „bezprietahovom konaní“.

8. Vzhľadom na doteraz zhromaždené informácie vo vzťahu k existujúcej dĺžke konania, obtiažnú dosažiteľnosť väčšiny účastníkov konania zo strany súdu a chýbajúcu ústavnoprávnu argumentáciu sťažovateľa vo vzťahu k rýchlosti občianskeho súdneho konania vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

9. Toto rozhodnutie však nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci v prípade, ak okresný súd bude v ďalšom konaní postupovať v rozpore s čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2012